Definirea conceptelor pentru Spirit,

în concordanță cu învățătura Scripturilor

Sfântul Vasile cel Mare

Sursa: Scrisori și alte texte ale lui Vasile cel Mare. Introducere: Styl. Papadopoulos, Traducere: Vas. Moustakis . Ministerul apostolic al Bisericii Greciei

[...] I: 22. Să examinăm acum ce fel de concepte împărtășim despre Duh, pe care le-am cules despre el din Scripturi și le-am moștenit din tradiția nescrisă a părinților.

În primul rând, cine, auzind numele Duhului, nu simte cum lumea sa spirituală se înalță și gândul său nu zboară spre natura cea mai înaltă? Căci Duhul lui Dumnezeu a fost numit și „Duhul adevărului, care purcede de la Tatăl" (1) , „Duhul nemijlocit" (2) , „Duhul suveran" (3) . „Duhul Sfânt" (4) este numele său principal și distinct, care se potrivește cu siguranță ca nume pentru tot ceea ce este incorporeal și pur imaterial și nedivizat.

Tot așa și Domnul, învățând-o pe femeia care credea că Dumnezeu este venerat într-un anumit loc, că ceea ce este necorporal nu este cuprins, spune: „Dumnezeu este Duh" (5) . Nu este posibil, așadar, atunci când aude Duhul, ca cineva să-și imagineze în mintea sa o natură limitată, supusă transformărilor și alterărilor, sau să fie în toate lucrurile similar cu creația. Ci, ridicându-și gândurile foarte sus, trebuie să perceapă o substanță mentală, infinită în putere, nelimitată în mărime, incomensurabilă în timpuri sau veacuri, abundentă în viața bunurilor.

Către El s-au îndreptat toate cele ce au nevoie de sfințire. Către El toți cei ce trăiesc mult timp cu virtute, ca și cum ar fi udați de suflarea Lui de sus și ajutați în scopul lor propriu și natural. El îi desăvârșește pe ceilalți, dar El Însuși nu duce lipsă de nimic. Nu depinde de nimic pentru viața Sa, ci El Însuși dăruiește viață. El nu crește prin adăugiri, ci este din veșnicie

complet, întemeiat în El Însuși și prezent pretutindeni. El este izvorul sfințirii, o lumină inteligibilă, oferind prin El Însuși fiecărei ființe raționale o lumină ca și cum ar fi plină pentru descoperirea adevărului.

Inaccesibilă prin fire. Percepută pentru că este bună. Inundă totul cu puterea sa, dar numai cei vrednici participă la ea. Și nu participă în aceeași măsură, ci energia sa este distribuită conform credinței. Este simplă în esență, dar diversă în acțiunile sale. Este întreagă în fiecare (6) și întreagă pretutindeni. Este împărțită fără a suferi nimic și se participă complet la ea. Se întâmplă precum lumina soarelui. Harul său pare a fi prezent doar celui care se bucură de el, dar în același timp strălucește pe uscat și pe mare și se amestecă cu aerul. La fel și Duhul. În fiecare dintre cei care îl primesc ca și cum ar fi doar prezent, își lasă neîncetat harul în toți. Cei care participă la el se bucură de el atât cât le permite firea lor și nu atât cât poate El.

23. Însușirea Duhului de către suflet nu este apropierea sa locală - căci cum am putea să ne apropiem fizic de cele netrupești? - ci separarea de patimile care, adăugate sufletului ca consecințe ale iubirii pentru trup, l-au înstrăinat de intimitatea lui Dumnezeu.

Așadar, care este singura modalitate de a ne apropia de Paraclet?

După ce se va curăți de întinăciunea care se îmbrăca în răutate și se va întoarce la frumusețea naturală și va restaura, ca într-o icoană împărătească, forma ei străveche prin curățirea ei. Și El, asemenea soarelui, după ce va primi un ochi purificat, vă va arăta în Sine chipul nevăzutului. Și astfel, în vederea binecuvântată a icoanei, veți vedea frumusețea inefabilă a arhetipului.

Datorită Duhului, inimile se înaripează, cei slabi sunt manipulați, cei care înaintează își ating scopul final. Aceasta, luminându-i pe cei curățiți de orice pată, îi face spirituali, grație comuniunii lor cu El.

Și așa cum corpurile strălucitoare și transparente, atunci când o rază de lumină cade asupra lor, devin ele însele strălucitoare și emit o altă luminozitate din interiorul lor, tot așa și sufletele purtătoare de spirit, fiind iluminate de Duh, devin ele însele spirituale și radiază har către ceilalți.

De aici vine prezicerea a ceea ce va veni, înțelegerea misterelor, percepția lucrurilor ascunse, distribuirea darurilor, viața cerească, numărarea cu îngerii, bucuria nesecat de neîncetat, locuința cu Dumnezeu, asemănarea cu Dumnezeu și dorințele supreme, de a deveni zeu.

Acestea sunt, așadar, conceptele noastre despre Duhul Sfânt, pe care am fost învățați să le credem chiar prin cuvintele Duhului cu privire la măreția, valoarea și lucrările Sale, doar câteva dintre multele pe care le-am cita.

Note

1. Ioan 15:26. 2. Psalmul 50:12. 3. Psalmul 50:14. 4. Psalmul 50:13. 5. Ioan 4:24. 6. Fără ca aceasta să însemne că omul participă la esența, la natura lui Dumnezeu. El are Duhul Sfânt în măsura în care participă la acțiunile sale.